

26. ΧΑΡΩΝ

ΕΡΜΗΣ

Πόθεν ἐκεῖνος θανάτου νῦν μνημονεύσειεν ἂν ἐν ἀκμῇ τοσαύτῃ;

ΧΑΡΩΝ

Ἔα τοῦτον οὐκ εἰς μακρὰν γέλωτα ἡμῖν παρέξοντα ὅποταν πλέῃ, μηδ' ἐμπίδα οὐχ ὅπως ταῦρον ἔτι ἄρασθαι δυνάμενος. σὺ δέ μοι ἐκεῖνο εἶπέ,

9

5 τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος ὁ σεμνὸς ἀνὴρ;

οὐχ Ἑλληγν, ὡς ἔοικεν, ἀπὸ γούν τῆς στολῆς.

ΕΡΜΗΣ

Κῦρος, ὦ Χάρων, ὁ Καμβύσου, ὃς τὴν ἀρχὴν πάλαι Μήδων ἐχόντων νῦν Περσῶν ἤδη ἐποίησεν εἶναι· καὶ Ἀσσυρίων δ' ἔναγχος οὗτος ἐκράτησε καὶ Βαβυλῶνα παρεστήσατο καὶ νῦν
10 ἐλασεῖοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν, ὡς καθελὼν τὸν Κροῖσον ἄρχοι ἀπάντων.

ΧΑΡΩΝ

Ὁ Κροῖσος δὲ ποῦ ποτε κάκεῖνός ἐστιν;

ΕΡΜΗΣ

Ἐκεῖσε ἀπόβλεψον ἐς τὴν μεγάλην ἀκρόπολιν, τὴν τὸ τρι-
πλοῦν τεῖχος· Σάρδεις ἐκεῖναι, καὶ τὸν Κροῖσον αὐτὸν ὄρας
15 ἤδη ἐπὶ κλίνης χρυσῆς καθήμενον, Σόλωνι τῷ Ἀθηναίῳ διαλεγό-
μενον. βούλει ἀκούσωμεν αὐτῶν ὅ τι καὶ λέγουσι;

ΧΑΡΩΝ

Πάνν μὲν οὖν.

ΚΡΟΙΣΟΣ

ὦ ξένη Ἀθηναίε, εἶδες γάρ μου τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς θησαυροὺς 10
καὶ ὅσος ἄσημος χρυσός ἐστιν ἡμῖν καὶ τὴν ἄλλην πολυτέλειαν,
20 εἶπέ μοι τίνα ἡγῆ τῶν πάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατον εἶναι.